

Література

1. Бантишева О.О. Емоційний інтелект та чинники, що впливають на рівень його розвитку: матеріали Двадцять восьмої Міжнародної науково-практичної конференції «Інноваційний потенціал світової науки - XXI сторіччя» (08-13 жовтня 2014 року).URL: <http://nauka.zinet.info/28/bantysheva.php>.
2. Богданова Г.С. Професійний розвиток учителів фізичного виховання у післядипломній педагогічній освіті. *Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту*: Харків: ХДАДМ (ХХШ), 2009. – № 5. – С. 22-25.].
3. Гоулман Д. Эмоциональное лидерство: Искусство управления людьми на основе эмоционального интеллекта. М.: Альпина Бизнес Букс, 2005.
4. Лазуренко О.О. Емоційна компетентність як показник рівня сформованості професійної компетентності фахівця [Електронний ресурс] / О.О. Лазуренко // Матеріали Двадцять третьої міжнародної науково-практичної конференції «Інноваційний потенціал світової науки – XXI сторіччя» (10-15 грудня 2013 року)
5. Розвиток емоційної компетентності педагога засобами тренінгу: [навчально-методичний посібник] / уклад. О.М. Молчанова. Кропивницький: КЗ «КОІПО імені Василя Сухомлинського», 2017. 44 с
6. Тушева В.В. Компетентнісний підхід в системі вищої педагогічної освіти / В.В. Тушева // Матеріали Міжнародної науково–практичної інтернет–конференції «Інтегративний характер ціннісних вимірів освіти в стандартах Болонського процесу», травень 2008 року. Бердянськ: Бердянський державний педагогічний університет. [Електронний ресурс]. Режим доступу:http://www.bdpu.org/scientific_published/conf_2008. 2008.

УДК. 378.1

Мельник Т. П.

кандидат філологічних наук, доцент
кафедри української мови Тернопільського
національного медичного університету
імені І. Я. Горбачевського МОЗ України
melnuk_tt@tdmu.edu.ua

ВИКОРИСТАННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ПРЕЗЕНТАЦІЙ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Проблема впровадження інноваційних технологій, нових методів та форм роботи в навчальний процес закладів вищої освіти активно вивчається протягом останніх десятиліть. Науковці розробили різні шляхи поєднання звичних форм роботи на заняттях з новими методиками з урахуванням прямої взаємодії викладача-керівника та студента. Проте вимушений перехід на дистанційне навчання в умовах пандемії Covid-19 став викликом для усіх педагогів,

оскільки показав, що мотивувати студентів до вивчення тієї чи іншої дисципліни навіть за допомогою розроблених раніше інновацій непросто.

Зважаючи на те, що метою вивчення української мови як іноземної є забезпечення комунікативних потреб студентів у побутовій, навчально-професійній, соціально-культурній та інших сферах життя, завдання викладача в умовах дистанційного навчання – залучити інформаційно-комп'ютерні технології таким чином, щоб підвищити інформативність та ефективність заняття, допомогти студентам підготуватися до комунікативної взаємодії в чужому їм українськомовному середовищі.

Практичний досвід викладання української мови як іноземної в Тернопільському національному медичному університеті імені І. Я. Горбачевського в умовах вимушеного онлайн-навчання дозволяє констатувати, що використання мультимедійних технологій стало чи не найкращим методом як на етапі набуття початкових комунікативних навичок іноземними студентами першого курсу, так і в процесі підготовки інокомунікантів другого та третього курсів до самостійного фахового спілкування.

Одним із найбільш ефективних мультимедійних засобів у процесі вивчення курсу «Українська мова як іноземна», на нашу думку, є мультимедійна презентація, яка дозволяє поєднати різні способи подання матеріалу (текст, графіку, відеоанімацію зі звуковим супроводом) та всі види мовленнєвої діяльності (читання, говоріння, аудіювання, письмо).

Серед переваг навчання української мови як іноземної із застосуванням презентацій можемо виокремити те, що вони допомагають:

- 1) активізувати увагу іноземних студентів до програмового матеріалу;
- 2) економно використовувати навчальний час, структуруючи основний теоретичний матеріал у вигляді схем та таблиць;
- 3) підвищити рівень мотивації іноземних студентів до вивчення української мови шляхом уведення графічних образів із різних сфер життя з проханням їх назвати чи описати;
- 4) індивідуалізувати процес навчання, пропонуючи завдання відповідно до рівня знань кожного студента;
- 5) створити умови для набуття комунікативних умінь та навичок шляхом уведення діалогових ситуацій з можливістю їх розпочати, доповнити чи завершити.

Отже, можемо стверджувати, що мультимедійні презентації є досить ефективним засобом навчання на заняттях з української мови як іноземної, особливо за умов дистанційного навчання. Вони дозволяють викладачам-філологам досягти основної мети у мовній підготовці іноземних громадян, яка полягає у формуванні комунікативних навичок для соціально-побутової та професійної адаптації громадян інших країн в українськомовному середовищі.

Література

1. Нікітіна Н. С. Використання мультимедійних засобів у викладанні іноземної мови професійного спрямування у вищій школі. URL: <http://confesp.fl.kpi.ua/ru/node/1096> (дата звернення 22.03.2021).

2. Риболов О. В., Іваницька О. С., Іваницький І. О., Буханченко О. П. Використання мультимедійних презентацій для підвищення ефективності навчання. *Сучасні технології управління навчальним процесом у вищих медичних навчальних закладах: матеріали навч.-наук. конф. з міжнародною участю*. Полтава, 2014. С. 178–180.

УДК 159.9

Моначин І.Л.

кандидат психологічних наук, доцент,
доцент кафедри психології Тернопільського національного
технічного університету імені Івана Пулюя
monnainna@gmail.com;

Дзюбановська І.В.

асистент кафедри теорії і практики перекладу,
Тернопільського національного
технічного університету імені Івана Пулюя
dziubanovska@tnpu.edu.ua

СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

Освіта сьогодні переживає багато змін, оновлень, реконструкцій та викликів. Мета освітньої діяльності залишається актуальною: всебічний розвиток людини як найбільшої цінності суспільства. Та ситуація, яка склалася з настанням епідемічної проблеми пов'язаної з COVID-19, змушує переглянути сучасний стан дистанційної освіти в Україні.

Дистанційна форма навчання в Україні впроваджується приблизно з 2002 року. [1] та регулюється низкою нормативних документів: «Національною доктриною розвитку освіти», «Концепцією розвитку дистанційної освіти в Україні», законами України «Про освіту», «Про вищу освіту», наказом Міністерства освіти і науки України «Про затвердження Положення про дистанційне навчання» тощо. [3] Від початку створення дистанційної форми навчання в Україні не було однозначного уявлення про нього. Серед причин можемо визначити: 1) розбіжні підходи до його організації у різних навчальних закладах, 2) відсутність загальної концепції і стандартів. Іноді це зумовлювало неякісну реалізацію та породжувало в суспільстві певну недовіру до дистанційної форми навчання. Наразі в Україні активно впроваджуються різні підходи та форми дистанційного навчання.

Сучасне дистанційне навчання набирає певних обертів розвитку і виходить на новий рівень отримання і застосування знань. Життя в час пандемії актуалізує деякі виклики для України, що стосуються освіти. [2]

Першим викликом є значущість людського капіталу, що досконалішим є людський капітал, виражений інтелектом, рівнем освіти, кваліфікацією, здоров'ям, знаннями, досвідом, то більші можливості людини до продуктивної праці та якості життя.

Наступним викликом є прискорення темпів опанування професійних знань. Кардинально змінюється обсяг, зміст, система передачі знань. Тобто ми